

diktion. Følgen heraf var, at en i Ejendommen staaende Kapital paa 3,400 Kr. med Pant næstefter 3,200 Kr. blev opagt til Udbetaling i 11te December Termin 1889, og for at undgaa fuldstændig Ruin ansøgte Andrageren derfor Justitsministeriet om, enten at faa den Ejendommen tilføjede Forringelse med 6,000 Kr. erstattet eller ogsaa at blive meddelt fri Proces til Spørgsmaalets Afgørelse ved Domstolene, men fik Afslag. Da han ikke har kunnet faa nogen ny Prioritet i Stedet for den opagte, har han, for at undgaa Pantets Realisation, maattet skaffe Pengene til Beje ved Veksellaan, men dem vil han ikke kunne dække, hvis han ikke erholder Erstatning for den hans Ejendom tilføjede Værdiforringelse, der ikke kan tilregnes ham. Han andrager derfor om, at Folketinget vil forhjælpe ham til Erstatning og Oprensning enten ved Lov, ad administrativ eller anden Vej.

Da den med Hensyn til Andragerens Ejendom stedfundne Forandring vel har medført, at der ikke længere habes samme lette Udgang til at drive borgerligt Erhverv i den som tidligere, da den fejlagtig blev anset for at høre til Købstaden, men Forholdet i øvrigt er det, at ligesom de Næringsadkomster, der ere meddelte den nuværende Ej, maa respekteres, saaledes ville formentlig ogsaa fremtidig de hidtil drevne Næringsbrug kunne ventes opretholdte ad Bevillingsvejen, — gør Udvalget ingen Indstilling.

12. Fra P. Madsen af Esbjerg om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af formentlige Myndighedsmisbrug af Embedsmænd i Stads Herred. (Indbragt den 14de Januar 1891 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgfreds, Busk).

Andrageren formener sig forurettet ved forskellige Retshandlinger, blandet andet ved et for Gæld hos ham foretaget Udlæg, hvor dette trods Protest gjordes i forskellige Genstande, der angaves at tilhøre andre Personer og senere solgtes ved Auktion, og ved ikke at have kunnet faa Erstatning for uforstyldt Baretægtsarrest. Da han mener, at de paa hans Andragender til Ribe Stiftamt og Justitsministeriet foretagne Undersøgelser ikke have ledet til noget tilfredsstillende Resultat, andrager han om, at Rigsdagen vil søge nedsat en Kommission til Sagens Undersøgelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

13.—14. Fra 495 Fiskere i Taarbæk, Skovshoved, Rastrup og Vornholm om Ansættelse af en Fiskeriagent i Thyfland. (Indbragt den 3dje Marts 1891 af Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgfreds, Sagd).

I Andragendet bemærkes, at paa et Fiskerimøde i Skovshoved f. A. forhandlede Spørgsmaalet om Ansættelsen af en Fiskeriagent i Thyfland, i Lighed med hvad Sverige og Norge har i England og Thyfland, og at der fra alle Sider var Enighed om Nytten og Nødvendigheden deraf. Det oplyses, at Savnet af en saadan Mand, til hvem man med Tillid kunde henvende sig for at faa Raad og Vejledning, længe har været meget føleligt, og der gives en Fremstilling af, hvilken stor Forstel der er mellem den Pris, Fiskerne faa, og den, Mellemandleren faar f. Eks. i Berlin, hvilket bevirker, at Fiskeren ikke kan henvende sig til ham som en uegennyttig Vejleder og Raadgiver. Da de tro, at det bedste vilde være, om der kunde ansættes en Agent i Thyfland, henvende de sig til Regering og Rigsdag, for at faa en saadan ansat i Berlin, og mene de, at Grosserer Aug. S. Luth af Kjøbenhavn, som i længere Tid har opholdt sig i Berlin for at sætte sig ind i Fiskeriforholdene, særdeles vilde egne sig til Posten.